

de militære Befalingsmands Arbejde jo ster udenfor Tjenesten; men er dette Ordsprog, at Lediggang er Landens Hovedpude, rigtigt for Befalingsmændenes Vedkommende, saa maa det ogsaa være rigtigt for Rigsdagsmænd. Nu vide vi, og det er ingen Hemmelighed, jeg røber, at det, vi have udmærket os ved ifjor, er at have ligget paa Landens Hovedpude. Det er udtalt mange Gange, og jeg har selv oftere fremhævet, hvorledes jeg under Overledning af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds har været Medlem af et Udvalg, som havde 5 vigtige Lovforslag at behandle, men som aldrig har holdt noget Møde; det Gæste, vi have bestilt, er, at vi have ligget paa „Landens Hovedpude“. (Munterhed.) Ja, jeg bruger dette Udtryk, fordi det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds har brugt det; jeg erkjender imidlertid, at man kan give den samme Tanke et forskjellig Udtryk (Afbrudelse af Berg). Ja, det ærede Medlem sagde maaste ikke „Landens Hovedpude“, men „S.“s Hovedpude. Jeg erkjender, som sagt, at samme Tanke kan udtrykkes paa forskjellig Maade, kan udtrykkes smukkere. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgfreds (Monrad) udtrykte saaledes den samme Tanke smagsfuldt og smukt, da han talte om „Komiteernes Grundighed“; men jeg tror rigtignok, at de to Ting falde fuldstændig sammen. Jeg vil nu ligesom det nævnte ærede Medlem haabe, at Komiteernes Grundighed ikke maa blive saa stor som ifjor; jeg vil haabe, at Rigsdagsudvalgene ikke ville benytte den omtalte Hovedpude, og jeg vil med dette ærede Medlem ønske oprigtig og alvorlig, at denne Samling maa blive en Baarnehvile, under hvilken man søger at fremme nyttige Arbejder. Jeg kan naturligvis ikke forhindre, at der blæses op til Storm; men jeg tror ikke, at det for Folkethinget, for Rigsdagen, for Landet vil være noget Gode, om de store Videnskabers høje Bølger reises; jeg skal idetmindste ikke gjøre noget Forsøg paa at sætte dem i Bevægelse.

Der fremkom igaar et Dnsfte fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), idet han sanntidig nærede Frygt for, at vore Oberster skulde blive til Arabi Paschaer. Det ærede Medlem udtalte da det Dnsfte, at Finantsudvalget vilde tage

sig den Opgave for, at undersøge, hvor store vore Militærudgifter ere, og foretage lignende Beregninger for andre Staters Vedkommende, for at vi dog engang kunde komme til Erkjendelse af, hvorledes vi staa i den Henseende, og han udtalte forlods som sin Dom, at slige Undersøgelser utvivlsomt vilde vise, at af alle Stater ere vi en af dem, der betale forholdsvis Mest til vort Forsvar. Det ærede Medlem nævnte selv et Tal, men det er han ganske vist kommen nemt til. Han anførte saaledes det Tal, der fremkommer efter de Forslag, der ere gjorte paa Finantslovsforslag, men vi vide jo dog alle, at militære Udgifter ere særlig Gjenstand for Klipping af den parlamentariske Sag. For at være virkelig og fuldstændig grundig vilde han ogsaa have Rentetabet med af de Bevillinger, der vare givne i foregaaende Aar. Ja, jeg skal villig indrømme, at naar man begynder fra Gorm den Gamles Tid, ser hen til, hvad vi have anvendt siden den Tid, beregne Rente og Rentes Rente deraf og lægge det til den aarlige Bevilling, saa kommer vi til meget store Tal; men jeg tror rigtignok, for at bruge et Udtryk af det ærede Medlem for Ødense Amts 4de Valgfreds, at det vilde være en fuldstændig Drenforblindelse, ligesaa stor som, naar vi tro at forøge Statsformuen ved at anskaffe minorerede Kort over Jernbanerne eller reparere en Telegraftraad fra Posthuset til Børsen. Jeg kan kun sige, at det vilde være mig overordentlig kjært, om en saadan Beregning, som det ærede Medlem ønskede, blev gjort, men jeg tror ikke, at man kan gjøre denne Beregning, og det af den ganske simple Grund, at det er et overordentlig vanskeligt Arbejde. Jeg har selv set begavede Folk i vieblikkelig Distraktion fremsætte Tal desangaaende, som have været urigtige, og som Andre bagefter have draget Slutninger af, som ogsaa vare fuldstændig urigtige. Tal ere meget fortræffelige, naar de ere rigtige, men gale Tal lede til gale Slutninger. Naar man f. Ex. nævner saadant Noget som, at det dog er forfærdeligt, at vi anvende $\frac{2}{5}$ af Statens Indtægter til Militærudgifter, og saa vil beregne, hvorledes det stiller sig lige overfor en anden Stats Udgifter dertil, hører der, for at foretage en saadan Sammenligning fuldstændig, det nøiagtigste Kjendskab til de paagældende Budgetter, om det er